

SOVINTO

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

Jaakob oli lähtenyt poikamiehenä pakoan, kun Eesau oli uhannut tappaa veljensä. Nyt siitä oli kulunut 20 vuotta ja Jaakobille oli kertynyt suuri perhe ja omaisuus. Jaakob pelkäsi yhä veljensä kosta, mutta hän halusi tehdä sovinnon. Nyt kuulemme, kuinka kävi.

- a) Missä kertomus tapahtui
- b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Jaakob perheineen ja Eesau
- d) Vieraat termit

Kesita on tuntematon arvovyksikkö, luultavasti kultaa tai hopeaa.

2. Itse kertomus Raamatusta

1. Moos. 32: 1 -

Jaakob kulki tietänsä; ja Jumalan enkeleitä tuli häntä vastaan. Nähdessään enkelit Jaakob sanoi: "Tämä on Jumalan sotajoukkoa." Jaakob antoi sille paikalle nimen Mahanaim. Sitten Jaakob lähetti sanansaattajat edellään veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. Jaakob käski heitä sanoen: "Sanokaa herralleni Eesaulle näin: 'Sinun palvelijasi Jaakob sanoo: Minä olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka; ja minä olen saanut raavaita, aaseja, pikkukarjaa, palvelijoita ja palvelijattaria ja lähetän nyt sanan herralleni, että saisin armon sinun silmiesi edessä.'" Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua vastaan, neljäsataa miestä mukanaan." Silloin valtasi Jaakobin suuri pelko ja ahdistus. Jaakob jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, ja pikkukarjan ja raavaskarjan ja kamelit kahteen joukkoon. sillä hän ajatteli: "Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimppuun ja tuhoaa sen, niin toinen joukko pääsee pakoon."

Jaakobin rukous

Jaakob sanoi: "Isäni Aabrahamin Jumala ja isäni Iisakin Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaja maahasi ja sukusi luo, niin minä teen sinulle hyvää!' Minä olen liian halpa kaikkeen siihen armoon ja kaikkeen siihen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut; sillä ainoastaan sauva kädessäni minä kuljin tämän Jordanin yli, ja nyt on minulle karttunut kaksi joukkoa. Pelasta minut veljeni Eesaun käsistä, sillä minä pelkään, että hän tulee ja tuhoaa minut ynnä äidit lapsineen. Olethan itse sanonut: 'Minä teen sinulle hyvää ja annan sinun jälkeläistesi luvun tulla paljoksi kuin meren hiekka, jota ei voida lukea sen paljouden tähden.'" Jaakob jäi siihen yöksi.

Lahjoja veljelle

Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä vuohipukkia, kaksisataa uuhta ja kaksikymmentä oinasta, kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasintammaa ja kymmenen aasia. Jaakob jätti ne palvelijainsa haltuun, kunkin lauman erikseen, ja sanoi palvelijoilleen: "Menkää minun edelläni ja jättäkää välimatka kunkin lauman välille." Jaakob käski ensimmäistä sanoen: "Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenen sinä olet, ja mihin menet, ja kenen ovat nuo elukat tuolla edelläsi?' niin vastaa: 'Ne ovat palvelijasi Jaakobin, lähetetyt lahjaksi herralleni Eesaulle; ja katso, myös hän itse tulee jäljessämme.'" Samoin hän käski toista ja kolmatta ja kaikkia muita, jotka laumoja ajoivat, sanoen: "Juuri näin on teidän

sanottava Eesaulle, kun tapaatte hänet. Ja sanokaa myös: 'Sinun palvelijasi Jaakob tulee meidän jäljessämme.'" Sillä hän ajatteli: "Minä koetan lepyttää häntä lahjalla, joka kulkee edelläni. Sitten astun itse hänen kasvojensa eteen; ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan."

Niin lahja kulki hänen edellensä, mutta itse Jaakob jäi siksi yöksi leiriin. Mutta yöllä hän nousi, otti molemmat vaimonsa ja molemmat orjattarensa ja yksitoista lastansa ja meni kahlauspaikasta Jabbokin yli. Jaakob otti heidät ja vei heidät joen yli ja vei sen yli kaiken, mitä hänellä oli.

Jaakob ja Eesau kohtaavat

Kun Jaakob nosti silmänsä ja katseli, niin katso, Eesau oli tulossa, neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille. Jaakob asetti orjattaret lapsineen ensimmäisiksi, niiden jälkeen Leean lapsineen ja Raakelin Joosefin kanssa viimeiseksi. Mutta itse hän astui heidän edellensä ja kumartui maahan seitsemän kertaa, kunnes oli saapunut veljensä eteen. Mutta Eesau riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä; ja he itkivät. Eesau nosti silmänsä ja näki vaimot ja lapset ja kysyi: "Keitä ovat nämä, jotka ovat sinun seurassasi?" Hän vastasi: "Ne ovat minun lapseni, jotka Jumala on palvelijallesi lahjoittanut." Niin orjattaret lähestyivät lapsineen ja kumartuivat maahan. Myös Leea lapsineen lähestyi, ja he kumartuivat maahan. Viimein lähestyivät Joosef ja Raakel ja kumartuivat maahan. Sitten Eesau kysyi: "Mitä tarkoittit kaikella sillä joukolla, jonka minä kohtasin?" Jaakob vastasi: "Saada armon herrani silmien edessä." Mutta Eesau sanoi: "Minulla on itselläni kyllin; pidä, veljeni, omasi!" Jaakob vastasi: "Ei niin; jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, niin ota minulta vastaan lahjani; sillä olenhan saanut nähdä sinun kasvosi, niin kuin nähdään Jumalan kasvot, ja sinä olet ottanut minut suosiollisesti vastaan. Ota siis tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen, ja minulla on yllin kyllin kaikkea." Ja hän pyysi häntä pyytämällä, kunnes hän otti sen. Sitten Eesau sanoi: "Lähtekäämme liikkeelle ja vaeltakaamme eteenpäin; minä vaellan sinun edelläsi." Mutta Jaakob sanoi hänelle: "Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukani; jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, kuolee koko lauma. Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä; minä seuraan hiljalleen jäljessä, sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä, kunnes saavun herrani luo Seiriin." Eesau vastasi: "Minä jätän luoksesi osan väestäni." Hän sanoi: "Minkä tähden niin? Kunhan vain saan armon herrani silmien edessä!" Niin Eesau sinä päivänä kääntyi takaisin ja meni sitä tietään Seiriin. Mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi siellä itsellensä majan. Ja karjallensa

hän teki tarhoja. Siitä tuli sen paikan nimeksi Sukkot. Jaakob saapui matkallansa Mesopotamiasta onnellisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaanin maassa, ja leiriytyi kaupungin edustalle. Jaakob osti sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. Jaakob pystytti siihen alttarin ja antoi sille nimen Eel, Israelin Jumala.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

”Kas kaunista on sovinto”: sisarusten kesken, perheen kesken, suvun kesken, sovinto naapureiden kesken, ystävien kesken, koulussa ja erityisesti seurakunnassa, uskonveljien ja –sisarien kesken. Jeesus itse sanoi: ”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” Joh. 13: 35. ja vielä Jeesus sanoi: ”Olkaa armahtavaiset, niin kuin teidän Isänne on armahtavainen.” Luuk. 6: 36. Paavali opettaa: ”Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.” Room. 12: 17 – 18.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

”Eesau riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä; ja he itkivät.” Muistatko, missä kertomuksessa on sanat: ”Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.” UT1_32 (Tuhlaajapojan paluu)

Muutaman viikon päästä kuulemme yhden Raamatun kauneimmista kertomuksista, kun Joosef antaa anteeksi veljilleen, vaikka nämä olivat tehneet todella pahaa.

5. Opeteltava Raamatun lause

”Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä.” Matt. 5: 25. ja
”Älkää antako auringon laskea vihanne yli.” Ef. 4: 26.

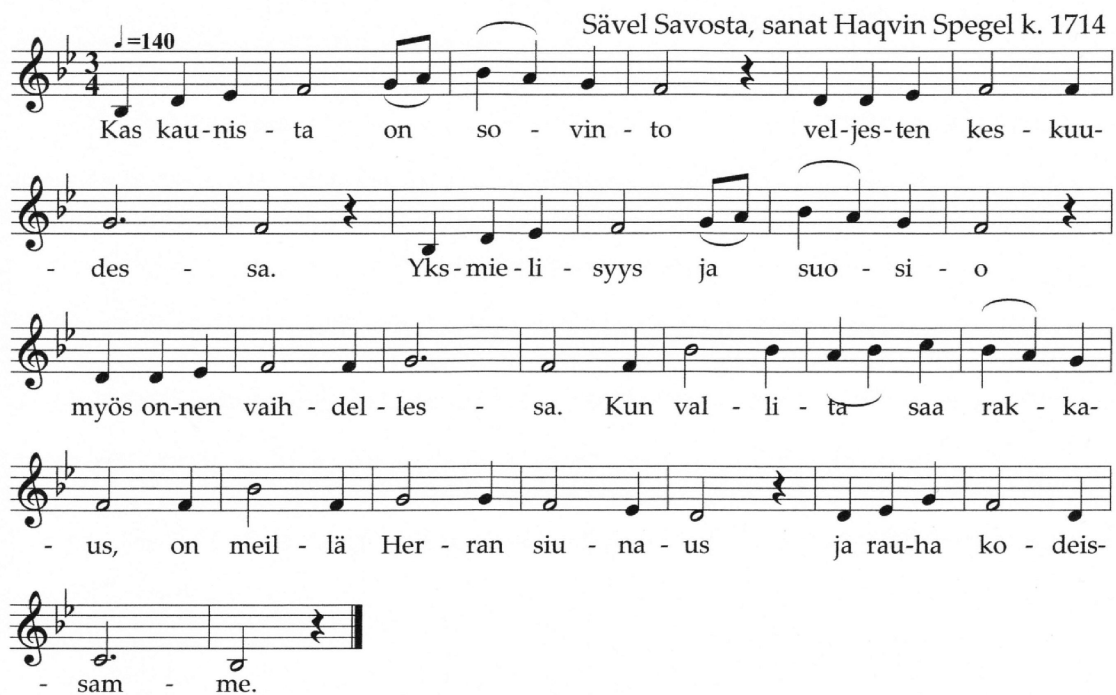
6. Lauluehdotus VK 438

Kas kaunista on sovinto veljesten keskuudessa.
Yksmielisyys ja suosio myös onnen vaihdellessa.
Kun vallita saa rakkaus, on meillä Herran siunaus
ja rauha majoissamme (kodeissamme).

Sävel Savosta, sanat Haqvin Spegel k. 1714 – K. M. Kiljander k. 1879

Kas kaunista on sovinto

Sävel Savosta, sanat Haqvin Spegel k. 1714

Kas kau-nis - ta on so - vin - to vel-jes-ten kes - kuu-
des - sa. Yks-mie-li - syys ja suo - si - o
myös on-nen vaih - del - les - sa. Kun val - li - ta saa rak - ka-
us, on meil - lä Her - ran siu - na - us ja rau-ha ko - deis-
sam - me.

Ps. 133: Matkalaulu; Daavidin virsi. Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat! Se on niin kuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan - Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittansa liepeille. Se on niin kuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

28.4.2013

